

ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΜΗΝΥΜΑ

ΠΩΣ Η ΕΠΑΡΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗ «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ» ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

ΤΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ας ξεκινήσουμε από ένα διάγραμμα από αυτά που κανείς δεν διαβάζει, και πολύ περισσότερο κανείς δεν κάνει τον κόπο να καταλάβει. Δημοσιεύθηκε στις 6 Οκτωβρίου του 2019, δηλαδή πριν από λίγες ημέρες.

Επάνω αριστερά φαίνονται οι αφίξεις μεταναστών στην Ελλάδα από το 2015, πράγμα που μετατρέπει αυτό το διάγραμμα σε σύντομη ιστορία του «μεταναστευτικού προβλήματος». Τουλάχιστον για όποιον είναι σε θέση να θυμηθεί τα προηγούμενα τέσσερα - πέντε χρόνια.

Πίσω στο 2015 λοιπόν. 856.723 αφίξεις «προσφύγων και μεταναστών». Κυβέρνηση αριστεράς - ακροδεξιάς. Υπουργός μεταναστευσης η Τασία Χριστοδουλοπούλου, δικηγόρος ανθρωπίνων δικαιωμάτων.¹ Υπουργός δημόσιας τάξης ο Γιάννης Πανούσης, αριστερός διανοούμενος του Παντείου. Υπουργός Οικονομίας ο Γιάννης Βαρουφάκης, ριζοσπαστικοποιημένος οικονομολόγος. Πρόεδρος της Βουλής η Ζωή Κωνσταντοπούλου, κόρη του προέδρου του Παναθηναϊκού. Κατά τα άλλα, περήφανη διαπραγμάτευση με τους ανάληγτους Ευρωπαίους, που έφτασε μέχρι δημοψήφισμα και κλείσιμο των τραπεζών.

Αλλά η διαπραγμάτευση δεν περιορίστηκε στη διάσωση των ελληνικών τραπεζών, την προστασία των Ελλήνων εφοπλιστών και τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων. Με τρόπο εντελώς συγκαλυμμένο, οι εκατοντάδες χιλιάδες μετανα-

στών που εισήλθαν στη χώρα επίσης έγιναν αντικείμενο διαχείρισης και διαπραγματευτικό χαρτί. Και όπως συνηθίζεται με τη μετανάστευση τριάντα χρόνια τώρα, η συγκάλυψη έγινε μέσω οργανωμένου χάους. Συγκεκριμένα, το καλοκαίρι του 2015:

Η θάλασσα φρουρήθηκε, τόσο ώστε να υπάρχει σεβαστός αριθμός νεκρών. Παρ' όλα αυτά, τα νησιά φρουρήθηκαν πολύ αποτελεσματικότερα - κατά συνέπεια, η πλειοψηφία των μεταναστών συγκεντρώθηκε στα νησιά έως ασφυξίας (δικής τους).

Οι μετανάστες παραδόθηκαν στις φροντίδες ανθρωπιστικών οργανώσεων που κατέφτασαν στα νησιά επί τούτου, ή οργανώθηκαν από ντόπιους, πάντα με θαυμαστή ετοιμότητα. Οι «ανθρωπιστικές οργανώσεις» πληρώνονταν με ευρωπαϊκό χρήμα.

Στα νησιά, οι μετανάστες έγιναν αντικείμενο επιθέσεων και πογκρόμ από αγαθούς νησιώτες. Ταυτόχρονα έγιναν αντικείμενο διεθνών ρεπορτάζ, επισκέψεων από celebrities και ανηλεούς φιλανθρωπικής φωτογραφίας.

Οι μετανάστες δεν μπορούσαν να φύγουν από τα νησιά, γιατί το ελληνικό κράτος «δεν διέθετε μηχανήματα καταγραφής». Εν τω μεταξύ το ελληνικό κράτος «διεκδίκουσε την αλληλεγγύη των Ευρωπαίων εταίρων»,² δηλαδή ζητούσε κι άλλα λεφτά.

Όταν οι διαπραγματεύσεις του ελληνικού κράτους απέτυχαν, τα «μηχανήματα καταγραφής» βρέθηκαν και δούλεψαν εν μία νυκτί. Αμέσως, το ελληνικό κράτος απελευθέρωσε τους μετανάστες

που έως τότε «κατέπνιγαν τα νησιά» και οργάνωσε τη μετάβασή τους με τα πόδια μέχρι την Ειδομένη και από εκεί στη Γερμανία, με στόχο να αποδείξει την οργανικότητα του ρόλου του στη διαχείριση της μετανάστευσης.³

Συνοδευόμενοι από μπάτσους, ανθρωπιστές, μαφιόζους, φτασμένους καλλιτέχνες, και χίπηδες πάσης φύσεως, περίπου ένα εκατομμύριο μετανάστες εργάτες πέρασαν από σαράντα κύματα και έφτασαν περπατώντας στη Γερμανία.⁴ Η καλή κυρία Μέρκελ, που εν τω μεταξύ είχε ανακαλύψει το φιλάνθρωπο είναι της, υπολόγιζε να τους χρησιμοποιήσει ως εργατικό δυναμικό για τη γερμανική βιομηχανία. Τα σχετικά προγράμματα επιμόρφωσης οργανώθηκαν και δουλεύουν ακόμη. Ο τίτλος που οι Γερμανοί ειδικοί σοφίστηκαν για αυτά τα προγράμματα, τα λέει όλα: «Να είσαι πρόσφυγας δεν είναι επάγγελμα».⁵

Παρ' όλα αυτά, το ελληνικό κράτος τελικά κατάφερε να αναδείξει τον οργανικό του ρόλο στη διαχείριση της μετανάστευσης. Η φιλανθρωπία της κυρίας Μέρκελ χρησιμοποιήθηκε από τους αντιπάλους της στο εσωτερικό της Γερμανίας, με τρόπους που δεν χωράει να περιγραφούν εδώ αλλά παρά λίγο να οδηγήσουν στην κατάρρευση του γερμανικού πολιτικού συστήματος. Τελικά το γερμανικό κράτος αναγκάστηκε να συνομολογήσει κάτι που λέγεται «συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας» και κανείς δεν γνωρίζει τι ακριβώς είναι. Όπως και να 'χει, βάσει αυτής της συμφωνίας, το ελληνικό κράτος χρηματοδοτήθηκε με το κεφάλι για τους μετανάστες εργάτες που έκτοτε επιμορφώνει με τη βία στον καπιταλιστικό τρόπο ζωής. Αυτά είναι τα χρήματα που έκτοτε τροφοδοτούν τους Έλληνες ανθρωπιστές, από καθαριστή στρατοπέδου συγκέντρωσης, μέχρι φουκωκικό υποψήφιο διδάκτορα, μέχρι αλληλέγγυο με πολλαπλότητα κινήτρων, μέχρι αντιστράτηγο της ΕΛ.ΑΣ.⁶

Αυτή είναι η διευθέτηση που βρήκε μπροστά της η επάρατος δεξιά με την ανάληψη της εξουσίας. Ένα περίπολοκο σύστημα εγκλεισμού, ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων, αστυνομικής βίας και χρηματοδότησης των ανθρωπιστικών επιστημών, που διαχειρίζεται δεκάδες χιλιάδες εργάτες τον χρόνο. Όσο για το είδος της διευθέτησης, όπως όλες οι διευθετήσεις που αφορούν τη μετανάστευση, έτσι και ετούτη εδώ, δεν είναι ένα σχέδιο απαγόρευσης. Είναι ένα σχέδιο οργανωμένης εκμετάλλευσης μεταναστών εργατών επί τόπου και οργανωμένης μετάβασής εκεί όπου υπάρχει ανάγκη για την εργατική τους δύναμη. Οι περίπου τριάντα χιλιάδες

εργάτες που αναγκάζονται να πατήσουν την ελληνική επικράτεια κάθε χρόνο, εισέρχονται σε ένα καθεστώς «περιστρεφόμενης πόρτας». Το τι σημαίνει αυτό, μπορεί να το δει κανείς να υποφώσκει σε κάθε άρθρο που ασχολείται με το ζήτημα. Για παράδειγμα, την πρώτη του Σεπτεμβρίου και ενώ ο τύπος της επάρατος έσπινε την νέα «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης στα νησιά», μαθαίναμε ότι:

Στο παρασκήνιο, η ελληνική πλευρά δέχεται προσεκτικά «διαβήματα» από ευρωπαϊκές χώρες ότι δεν έχει καταφέρει να αποτρέψει τη φυγή προσφύγων και μεταναστών προς τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, με αποτέλεσμα να υφίστανται και οι ίδιες συνεχιζόμενη μεταναστευτική πίεση (...).⁷

Ένα μήνα αργότερα, με αφορμή μια συνέντευξη κάποιου Γκέραλντ Κνάους, επικεφαλής της οργάνωσης European Stability Initiative, που παίζει τον ρόλο του κρατικού «συμβούλου για το μεταναστευτικό», μαθαίνουμε ότι «η οργάνωση του Κνάους υπολόγισε ότι την τελευταία τριετία 37.000 πρόσφυγες 'χάθηκαν' από τη χώρα μας για να ξαναβρεθούν στις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης».⁸ Το πόσο κοντά βρίσκεται αυτό το νούμερο στον ετήσιο αριθμό των εισερχόμενων (δες πάλι το διάγραμμα), είναι δείγμα της κανονικότητας της διαδικασίας: ένα υπολογισμένο βίαιο χάος που λειτουργεί ανεπαίσθητα και για μεγάλα χρονικά διαστήματα με στόχο την παραγωγή της εργατικής δύναμης προς χρήση κάθε ενδιαφερόμενου από την Ελλάδα μέχρι τη Γερμανία.

Ε, λέτε αυτή η σοφά μελετημένη διευθέτηση να άλλαζε επειδή ο Άδωνις έχει παράξενες ιδέες; Οι αριστεροί της χώρας πάντως, που όπως είδαμε έστησαν την πιο πρόσφατη μορφή αυτής της διευθέτησης πέτρα την πέτρα, αυτό ακριβώς ισχυρίζονται!

Η ΕΠΑΡΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ ΤΗΣ

Η επάρατος δεξιά δημοσίως εμφανίζεται αγριεμένη. Στις αρχές του Οκτώβρη για παράδειγμα, το υπουργικό συμβούλιο συζήτησε επί τέσσερις συναπτες ώρες για το μεταναστευτικό και τριξάνε τα τσιμέντα από την κακία του Μάκη Βορίδη, του Άδωνι Γεωργιάδη και των λοιπών μεταναστοφάγων. Στα φιλά, παρ'όλα αυτά, μαθαίναμε ότι:

το μήνυμα, σε κάθε περίπτωση, το οποίο, εξάλλου συζητήθηκε στη χθεσινή τετάρτη, «ζωηρή» συζήτηση, ήταν ότι η πολιτική της κυβέρνησης είναι άλλη και σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί συνέχεια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.⁹

Και γιατί επί τέσσερις ώρες οι υπουργοί της επάρατος να συζητούν «ζωηρά», όχι για την «πολιτική», αλλά για το «μήνυμα»; Διότι, καλές μας συντρόφισσες, μεταξύ των στελεχών της ΝΔ σημειώνεται «πολυφωνία για το μεταναστευτικό», που σημαίνει ότι ο κάθε καραγκιόζης βγαίνει στα ίντερνετς και λέει ότι θέλει στο τζάμπα.¹⁰ Μάλιστα, η «πολυφωνία» είναι σε ένα βαθμό φυσική γιατί, «όπως σημειώνει συνεργάτης του πρωθυπουργού, (...) υπάρχουν πολιτευτές της [ΝΔ] που δέχονται προσωπική πίεση, καθώς απευθύνονται σε συγκεκριμένα ακροατήρια του εκλογικού σώματος».¹¹

Η μετάφραση όλων αυτών στα ανθρωπινά είναι απλή: η επάρατος δεξιά συνεχίζει την «μεταναστευτική» πολιτική της ριζοσπαστικής αριστεράς, αλλά αυτό σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να φαίνεται. Επειδή μάλιστα οι λυσσασμένοι σκύλοι που συνωστίζονται στο υπουργικό συμβούλιο είναι πολλοί κι ακόμη περισσότεροι είναι οι λογαριασμοί τους, το ζήτημα μπορεί να συζητείται μέχρι και τέσσερις ώρες. Τελικά όμως, συζήτηση τη συζήτηση, το «μήνυμα» περνάει. Ας πούμε:

Τίτλος: Ακινητοποίηση Σκαφών με πρόσφυγες

Σύνοψη του άρθρου στο πρωτοσέλιδο: Το τρίημερο από την Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου μέχρι την Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου, 16 σκάφη που είχαν αποπλεύσει από τα τουρκικά παράλια μεταφέροντας συνολικά 631 αλλοδαπούς, ακινητοποιήθηκαν από τα στελέχη της τουρκικής ακτοφυλακής πριν μπουν στην ελληνική επικράτεια.

Το άρθρο καθεαυτό στο εσωτερικό της εφημερίδας: Η προηγούμενη παράγραφος επαναλαμβάνεται με copy-paste. Ακολουθεί μακροσκελής κατάλογος σκαφών, θερμικών καμερών, φουσκωτών, Froptex, αγαστής συνεργασίας με την τουρκική ακτοφυλακή και γενικής θαλάσσιας κακίας, εκ του Κυριάκου εκπορευόμενης.

Τελευταία πρόταση του άρθρου στο εσωτερικό της εφημερίδας: Το τρίημερο 27-29 Σεπτεμβρίου, πάντως, άλλες 35 βάρκες μήκαν στα ελληνικά χωρικά ύδατα. Διασώθηκαν 1055 πρόσφυγες και μετανάστες που επέβαιναν σε αυτές.¹²

Κι έτσι, το business as usual του αρχιπελάγου μετατρέπεται σε όρθωση φασιστικών τειχών από την επάρατος, μέσω της κατάλληλης διάρθρωσης παραγράφων. Ας σημειωθεί πάντως ότι αυτού του είδους η δημιουργική γραφή είναι απολύτως χωρίς αντίπαλο. Το «μήνυμα» που επιθυμεί να μεταδώσει η τωρινή κυβέρνηση βρίσκει και την πρώην κυβέρνηση απολύτως σύμφωνη: φυσικά ούτε ο Σύριζα θέλει να φαίνεται ότι η πολιτική της επάρατος για το μεταναστευτικό είναι συνέχεια της πολιτικής του Σύριζα! Το αποτέλεσμα αυτής της άρρητης συμφωνίας είναι αυτό που παρακολουθούμε τους τελευταίους μήνες: η κραυγαλέα συνέχεια της μεταναστευτικής πολιτικής στην πράξη, μετατρέπεται σε ολική ανατροπή της μεταναστευτικής πολιτικής στα λόγια. Και όλοι οι «ψηφοφόροι» μένουν ικανοποιημένοι, όπως κάθε συνάνθρωπός μας που βλέπει τη μαλακία που κουβαλάει στο κεφάλι του να επαληθεύεται. Πιθανόν να πρόκειται για τον ίδιο μηχανισμό που εξασφαλίζει την επιτυχία και της πραγματικής χειρωνακτικής μαλακίας.

Εκείνο βέβαια που δεν πρέπει να ξεχνάμε, είναι ότι εκτός από τους «ψηφοφόρους» και τα «μηνύματα», υπάρχουν και οι κρατικές πολιτικές. Όμως οι κρατικές πολιτικές δεν αφορούν τον «σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή» ή το «έξω οι ξένοι» - οι κρατικές πολιτικές αφορούν τη δημιουργία και εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Ως προς αυτό, το ελληνικό κράτος δεν τα πάει καθόλου άσχημα.

Η ΕΠΑΡΑΤΟΣ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η πραγματική μεταναστευτική πολιτική της επάρατος εκτίθεται δημοσίως, κυρίως σε κείμενα που

δεν διαβάσει κανένας. Ας πούμε, η επάρατος βλέπει με καλό μάτι τον διαχωρισμό «προσφύγων» και «οικονομικών μεταναστών», που τόσο κόπο έκανε ο Σύριζα και οι κολαούζοι του ώστε να εμποδωθεί στον δημόσιο λόγο. Ήδη από την πρώτη του εμφάνιση, είχαμε σημειώσει ότι αυτός ο ύπουλος διαχωρισμός στην πραγματικότητα στόχευε στον διαχωρισμό των μεταναστών εργατών και στη μετέπειτα διαχείρισή τους μέσω των κατάλληλων νομικών κατασκευών. Αλλά τότε αυτά ήταν «υπερβολές των αυτόνομων». Τώρα, η ίδια γλωσσική και νομική ακροβασία χρησιμοποιείται όπως χρησιμοποιήθηκε επί πέντε χρόνια τώρα, μόνο που ο αυτουργός είναι η επάρατος δεξιά, οπότε πρέπει να μεταδίδεται και «το μήνυμα». Τα υπόλοιπα είναι ευκόλως εννοούμενα.

Μιας όμως και λέμε για γλωσσικές ακροβασίες, μια άλλη ανακάλυψη της αριστεράς που ετοιμάζεται να χρησιμοποιηθεί και από την επάρατος είναι το «ανοικτό κέντρο κράτησης». Ο ορισμός του «ανοικτού κέντρου κράτησης» παραμένει καινοτόμος:

Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά, μεγάλες αντιδράσεις καταγράφονται στη δημιουργία και λειτουργία κλειστών δομών, ενώ η εικόνα είναι διαφορετική όταν η παρουσία προσφύγων οδηγεί σε διάχυση οικονομικού οφέλους στις τοπικές κοινωνίες.¹³

Όπως ξέρουμε (δες και το sidebar), αυτή η «διάχυση του οικονομικού οφέλους στις τοπικές κοινωνίες» δεν είναι αριστερή εφεύρεση. Επί αριστερής κυβέρνησης, όμως, ονομάστηκε «ανοικτό κέντρο κράτησης» και πήρε χιλίες μορφές.¹⁴ Προφανώς, από τότε που υφίσταται, αυτή η «διάχυση του οικονομικού οφέλους» συνδέει τις «τοπικές κοινωνίες» με το τοπικό στρατόπεδο συγκέντρωσης και τις μετατρέπει σε μαφίες που εκμεταλλεύονται καταναγκαστική εργασία. Για να το πούμε με τα πρόσφατα λόγια του δημάρχου Ανατολικής Σάμου, Γιώργου Στάντζου, «έχει αλλάξει ο οικονομικός προσανατολισμός της πρωτεύουσας [ενν. της Σάμου]».¹⁵

Όχι βέβαια ότι οι τοπικές κοινωνίες κλαίνε για ετούτη την «αλλαγή οικονομικού προσανατολισμού». Εκτός από την επιτόπια εκμετάλλευση της εργασίας των «προσφύγων», την ενοικίαση καταλυμάτων σε μπάτσους και φιλάνθρωπους που παίρνουν επιδόματα ακριβώς για αυτό το λόγο, τις υπηρεσίες σίτισης, στέγασης και καθαρισμού εγκλείστων, την πολύπλευρη συμμετοχή σε λαθρεμπορικές δραστηριότητες, την καθημερινή κατανάλωση των μεταναστών που περνάει μέσα από τις ελληνικές τράπεζες με προπληρωμένες κάρτες που φορτίζονται με γερμανικό χρήμα, υπάρχουν και γενικότερα οφέλη να επιδιωχθούν. Ο Δήμαρχος Γιώργος Στάντζος για παράδειγμα, ζητάει... την αυτονόμηση της Σάμου (!) ή τέλος πάντων,

Ειδικό και σταθερό φορολογικό καθεστώς με δραστική μείωση των φορολογικών συντελεστών για όλες τις πηγές των εισοδημάτων. Περαιτέρω μείωση των συντελεστών ΦΠΑ, πάντα συνδεδεμένη με τη νησιωτικότητα. Μηδενική φορολογία εισοδήματος και ακίνητης περιουσίας για την πρώτη πενταετία εκμετάλλευσης μεγάλων επενδύσεων καθώς και για όλες τις πηγές εισοδήματος των μονίμων κατοίκων. (...) Μόνο έτσι θα ξαναβρεί η Σάμος το κουράγιο της: οι νέοι θα καλλιεργήσουν το αμπέλι και τις ελιές με σύγχρονες μεθόδους (...).¹⁶

Η μηδενική φορολόγηση του εισοδήματος από

«μεγάλες επενδύσεις» στο αμπέλι, πρέπει να είναι ιδιαίτερος περίπλοκο ζήτημα. Η καθημερινή επένδυση στην καταναγκαστική εργασία, από την άλλη, όχι και τόσο. Έτσι εξηγείται ο παράδοξος συνδυασμός, σύμφωνα με τον οποίο η μεταναστευτική πολιτική «αυστηροποιείται», αλλά την ίδια στιγμή, «στόχος [της επάρατου] είναι η μετακίνηση 4.000-5.000 ατόμων στην ενδοχώρα άμεσα, και η μεταφορά 20.000 μέσα στο επόμενο δίμηνο», με «διασπορά σε δέκα περιφέρειες της χώρας».¹⁷

Ο συνδυασμός «αυστηροποίησης» και «μεταφοράς στην ενδοχώρα» γίνεται λιγότερο παράδοξος αν λάβουμε υπ' όψη ότι η επιλογή αυτών των «δέκα περιφερειών» δεν γίνεται με κλήρωση, αλλά με βάση τις τοπικές ανάγκες καταναγκαστικής εργασίας, όπως ακριβώς γίνονταν και επί άκρας αριστεράς. Για παράδειγμα, ο κάμπος της Μακεδονίας χρειάζεται εργάτες για τη συλλογή ροδάκινων και η άκρα αριστερά είχε φροντίσει να στήσει εκεί τα απαιτούμενα κέντρα κράτησης. Τα σχετικά οφέλη ήταν συνήθως δούλευαν άμισθοι και ενίοτε κατηγορούνταν για δουλεμπόριο.¹⁸ Τώρα, επί επάρατου, «στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης αποβιβάστηκαν χτες οι πρώτοι 722 αιτούντες άσυλο που μετακινήθηκαν από τη Λέσβο, στο πλαίσιο της αποσυμφόρησης του νησιού».¹⁹ Ψάχτε και μόνες σας πόσες από τις «μεταφορές στην ενδοχώρα» στην πραγματικότητα αφορούν τον διψασμένο για εργασία μακεδονικό κάμπο και μπορεί να εκπλαγείτε από τον (σοσιαλιστικό) ρεαλισμό που χαρακτηρίζει τη μεταναστευτική πολιτική (και) της επάρατου.

Ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας πάντως, επίσης διαχειριστής καρπερού κάμπου, δεν εκπλήσσεται: αντιθέτως, δηλώνει πανέτοιμος να διεκδικήσει «χρήματα από την Ευρώπη και για τους Έλληνες που έχουν ανάγκη στήριξης προκειμένου να μετριαστεί το βάρος για την ελληνική κοινωνία».²⁰ Οι Έλληνες ξενοδοχοί επίσης επιδεικνύουν ζωηρό ενδιαφέρον, αφού «το πρόγραμμα για τη φιλοξενία αιτούντων άσυλο σε ξενοδοχεία με αντίτιμο 12 ευρώ ανά άτομο την ημέρα» βρίσκεται υπ' ατμόν, χωρίς «η σίτιση και τα λοιπά έξοδα». Αυτό ενώ η τιμή του δίκλινου «με όλες τις παροχές ενός ξενοδοχείου» (που εννοείται θα απουσιάζουν), αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα 18-23 ευρώ.²¹ Το τελικό αποτέλεσμα τέτοιων ρεαλιστικών υπολογισμών θα είναι παρόμοιο με της πρώτης φοράς αριστερά: οι εργάτες που δουλεύουν στα ροδάκινα, έχουν σοβαρή πιθανότητα να μένουν σε ξενοδοχεία.

Ε, αν αυτό δεν είναι σοσιαλισμός, αναρωτιέται κανείς τι διάολο είναι!

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ

Εντάξει λοιπόν. Η επάρατος θα αυστηροποιήσει το πλαίσιο. Θα διαχωρίσει τους μετανάστες από τους πρόσφυγες. Θα αφήνει να περνάνε 35 βάρκες και θα επιστρέφει 16 για να ξαναπροσπαθήσουν, πνίγοντας καθορισμένα ποσοστά των επιβατών

τους. Θα δημιουργεί «πρόβλημα συνωστισμού στα νησιά» και θα το λύνει μεταφέροντας «πρόσφυγες» στην ενδοχώρα. Θα διαχέει οικονομικό όφελος στις «τοπικές κοινωνίες» μέσω «ανοικτών κέντρων κράτησης» και επιδότησης αναξιοπαθούντων ξενοδόχων και εκτός έδρας μπάτσων. Θα αφήνει καθορισμένες αναλογίες προσφύγων να «εξαφανίζονται» και να καταλήγουν στα γερμανικά εργοστάσια. Θα «εισάγει 16.000 στην αγορά εργασίας, χρηματοδοτώντας 40.000 θέσεις σε διαμερίσματα για ενοίκιο».²² Για να χρηματοδοτηθούν όλα τούτα, θα «διεκδικεί την αλληλεγγύη των εταίρων» με τους τρόπους που τελειοποίησε η Τασία Χριστοδουλοπούλου. Και ταυτόχρονα, με κάθε τρόπο, θα μεταδίδει το μήνυμα ότι «η πολιτική της κυβέρνησης είναι άλλη και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί συνέχεια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ». Οι σύντροφοι του Σύριζα θα βοηθούν μετά παρηρησίας στο τελευταίο, ακόμη και αν, μετά μεγάλης τους λύπης, η επάρατος δεν θα τους επιτρέψει να βοηθήσουν στα υπόλοιπα.

Θα υπάρξει τίποτα διαφορετικό; Κάποια ποικιλία της μεταναστευτικής πολιτικής που να δικαιολογήσει τη ριζική διαφορά μεταξύ της επάρατου και του νεο-Πασόκ; Η γνώμη μας είναι πως είναι πολύ πιθανόν να παρατηρηθούν διαφορές. Σε κάθε περίπτωση όμως, δε θα είναι διαφορές στρατηγικής, αλλά τακτικής. Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι το μεταναστευτικό δεν είναι ένα εσωτερικό ζήτημα. Αντιθέτως, αυτό που καταλαβαίνουμε σαν «μεταναστευτικό», η δημιουργία της παρανομοποιημένης εργατικής δύναμης, είναι μια διαδικασία παγκόσμιας κλίμακας: ξεκινάει από τη διαρκή διάλυση της Μέσης Ανατολής και καταλήγει στις αλυσίδες συναρμολόγησης και τα γιαπιά της Γερμανίας και της Γαλλίας.

Ήδη αυτό το ζήτημα, η παγκόσμια κλίμακα της μετανάστευσης και η διακρατική της διαχείριση, έχει αρχίσει ξανά να κουνάει το άσχημο κεφάλι του. Συγκεκριμένα, η κλάψα της επάρατου περί «όξυνσης του μεταναστευτικού προβλήματος», δεν έχει την αφετηρία της στους πραγματικούς αριθμούς των μεταναστών εργατών. Αυτοί παραμένουν σε σχετικά συνηθισμένα πλαίσια, όπως μπορεί να δει κανείς κοιτάζοντας ξανά το διάγραμμα με το οποίο ξεκινήσαμε. Συνεπώς, οι μετανάστες εργάτες μπορούν μια χαρά να γίνονται αντικείμενο διαχείρισης με τους τρόπους που όλοι γνωρίζουμε και περιγράψαμε μόλις.

Εκείνο που μπορεί να αλλάξει είναι η διαδικασία παραγωγής των προσφύγων, καθώς και οι ανάγκες των κεντροευρωπαϊκών καπιταλισμών για εργατική δύναμη. Πράγματι, μέσα σε όλη την εννορηστρωμένη κλάψα των συριζαίων και της επάρατου, ένα σημαντικό γεγονός αποκρύφθηκε και εμφανίστηκε ως περίπου «ανεξάρτητο». Συγκεκριμένα, η Γερμανία, η Γαλλία, η Μάλτα και η Ιταλία προχώρησαν σε μια «προκαταρκτική συμφωνία», που αφορά ένα «σύστημα αυτόματης κατανομής των μεταναστών που καταφθάνουν στη Μάλτα και την Ιταλία».²³

Το ελληνικό κράτος δεν μετείχε στις σχετικές συναντήσεις, αλλά έχει εγγράψει το μεταναστευτικό «στην ατζέντα της επόμενης συνόδου κορυφής στις 17 και 18 του Οκτώβρη».²⁴ Πράττοντας ως συνήθως,

οι Έλληνες δημοσιογράφοι, όσο εύκολα μας αφήνουν να κολυμπήσουμε στο κοινό τους «μήνυμα», τόσο αποκρύπτουν τα όσα αφορούν τις ελληνικές διαπραγματεύσεις με τους «εταίρους». Αλλά οι διαπραγματεύσεις εξελίσσονται. Αφορούν τη συμμετοχή του ελληνικού κράτους στη δημιουργία της εργατικής δύναμης. Και είναι από αυτές τις διαπραγματεύσεις που πηγάζει η προθυμία της επάρατου να μιλήσει ξανά για «μεταναστευτική κρίση».

Όπως γνωρίζουμε καλά, αυτή η διαφορά δεν είναι διαφορά στρατηγικής, αλλά τακτικής. Η δημιουργία «μεταναστευτικών κρίσεων» και η εκμετάλλευσή τους είναι το βασικότερο από τα ελληνικά εργαλεία «διαπραγμάτευσης με τους εταίρους». Είναι το είδος της διαπραγμάτευσης με πτώματα, κινέζους καλλιτέχνες και ηρωικούς λιμενικούς, που την προηγούμενη φορά παρά τρίχα να οδηγήσει στο νόμιπτελ ειρήνης. Και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, επειδή είναι Υπουργείο κι όχι καρκατσουλιό για να ψηφίζουν οι αναρχικοί ποιος θα είναι ο υπουργός, γνωρίζει καλά ότι σε αυτό το σημείο διαθέτει κοινή γλώσσα με τους προηγούμενους, ακόμη και αν το διατυπώνει επιθετικά: «Εάν ο Σύριζα συμφωνεί πως η κοινή δήλωση ΕΕ-Τουρκίας έχει δυσλειτουργίες, και πως η Μάλτα μπορεί να είναι η αρχή μιας ευκαιρίας και για την Ανατολική Μεσόγειο, να συμπράξει».²⁵

Δηλαδή τι «ευκαιρία» είναι και τούτη; Ευκαιρία επαναδιαπραγμάτευσης με τους ανάλητους Ευρωπαίους; Ευκαιρία για έλεγχο περιοχής; Σε κάθε περίπτωση, η επάρατος οσμίζεται νέα «μεταναστευτική κρίση» και αναπολεί τα μεγαλεία του 2015. Προσέχοντας φυσικά ώστε «το μήνυμα» να ακούγεται, όσο το δυνατόν καμπανιστότερο.

Με άλλα λόγια, το μέλλον διαγράφεται λαμπρό. Και για το πώς πάνε οι «ευκαιρίες» και οι «συμπράξεις», μην ανησυχείτε καθόλου, θα σας κρατάμε ενήμερες.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Κυβέρνηση και ΕΕ κόβουν τη χρηματοδότηση για τους πρόσφυγες

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΟΧΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ CAMP ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΜΕ ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Συγκέντρωση Πέμπτη 27 Ιουλίου, 12 μεσ ηλατεία Κλαυθμώνος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΜΗΝΕΜΟΝΙΑ ΚΕΕΡΦΑ

Ιούλιος 2017. «Κυβέρνηση και ΕΕ κόβουν τη χρηματοδότηση για τους πρόσφυγες». ΚΕΕΡΦΑ. Συντονισμός ενάντια στα μνημόνια. Τύπος με κουβέρτες. Η χρηματοδότηση του στρατοπεδικού εγκλεισμού και τα «οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες» γεννούσαν τέρατα. Λέτε να μην αρέσουν αυτού του είδους τα τέρατα στην επάρατο;

Διαύγεια στον Δήμο Ορεστίδος του νομού Καστοριάς, Απρίλης του 2012.

Καθώς γραφόταν αυτό το κείμενο, ο σύντροφος Αχ. ανακάλυψε στο site της «διαύγειας» ένα παλιό πρακτικό μιας «κατεπείγουσας συνεδρίασης» του Δήμου Ορεστίδος του νομού Καστοριάς. Η ημερομηνία είναι 2 Απριλίου 2012, δηλαδή πολύ πριν από την πρώτη φορά αριστερά. Η συζήτηση αφορούσε την εγκατάσταση «λαθρομεταναστών» εντός εγκαταλελειμμένου στρατοπέδου του ελληνικού στρατού και ξεκινούσε με πολεμικό ανακοινωθέν του «Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Κωσταριζίου»:²⁶

Το συμβούλιο αποφάσισε να μην γίνει δεκτό σε καμία περίπτωση να δημιουργηθεί Στρατοπέδο συγκέντρωσης λαθρομεταναστών στο Στρατόπεδο που βρίσκεται εντός του οικισμού της Τοπικής Κοινότητας Κωσταριζίου, σε αντίθετη περίπτωση θα υπάρξει ενιαία αγωνιστική αντίδραση από όλους μέχρι επίτευξης του παραπάνω στόχου.

Ο Δήμαρχος Παναγιώτης Κεπατσόγλου, συνέχισε εκθέτοντας τα χαρακτηριστικά που θα είχε το στρατόπεδο, όπως για παράδειγμα «τριπλή περιφραγή τύπου ΝΑΤΟ (η εξωτερική θα έχει κονσερτίνα) και θα είναι ύψους 3 μέτρων». Η περιγραφή κατέληγε με τα «ανταποδοτικά οφέλη» που υποσχόταν η κεντρική εξουσία:

- Ίδρυση αστυνομικής υπηρεσίας (150 αστυνομικοί)
- Ιδιωτικό προσωπικό ασφάλειας (300 άτομα)
- Κάλυψη αναγκών σίτισης από εταιρεία (catering)
- Παροχή υπηρεσιών ιατρικής μέριμνας
- Συnergieo καθαρισμού
- Συnergieo συντήρησης - τεχνικής κάλυψης
- Εκμετάλλευση κυλικείου
- Υπηρεσίες καθαρισμού (πλυντήρια - στεγνωτήρια).

Και ο Δήμαρχος συνόψιζε ως εξής:

Συνολικά θα απασχοληθούν στο Κέντρο Κράτησης 1000 περίπου άτομα από την τοπική κοινωνία. Είναι λοιπόν ηλίου φαϊνότερο το κατά πόσο μπορούν να ληφθούν σοβαρά υπ' όψη τα ανωτέρω. Δηλαδή για 1000 άτομα κρατούντες (sic) θα έχουμε άλλους 1000 από έξω να τους υποστηρίζουν!

Οπότε, ακριβώς εξαιτίας του δυσθεώρητου ύψους τους, τα «ανταποδοτικά οφέλη» κρίθηκαν ως απατεωνίστικη προσπάθεια της κεντρικής εξουσίας να τουμπάρει τους αγαθούς, πλην όμως έμπειρους, επαρχιώτες. Και μιας και όλοι συμφωνούσαν στη διενέργεια «ενιαίας αγωνιστικής αντίδρασης», ο λόγος παραχωρήθηκε στον εκπρόσωπο του ΚΚΕ, κ.

Αντωνιάδη, που ήξερε καλύτερα από αυτά. Όντως, ο Αντωνιάδης ξεκίνησε με τη φράση «η πρόθεση της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, με τη σύμφωνη γνώμη ή ανοχή των κομμάτων και περιφερειαρχών του κεφαλαίου, να δημιουργήσει 30 στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών σε 10 περιφέρειες της χώρας, αρχίζοντας από τη Νεάπολη Κοζάνης, πρέπει να συναντήσει τη σθεναρή αντίσταση του λαού», και συνέχισε επί τρεις σελίδες να αναλύει ότι «όσοι προσκυνούν το θεό του καπιταλιστικού κέρδους, δεν θέλουν και δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την εγκληματικότητα, την πορνεία, τα ναρκωτικά και το κλείσιμο των μικρομάγαζων». Η τελευταία διατύπωση μάλλον σημαίνει ότι η διαχείριση των στρατοπέδων δεν πρέπει να ανατεθεί στους καπιταλιστές της Αθήνας, αλλά στους μικρούς ντόπιους νοικοκυραίους· μόνο που το λέει στα κουκουέδικα.

Τέλος πάντων, μετά και από αυτό, η σεμνή τελετή έλαβε τέλος.

Θέλετε κι ένα δίδαγμα; Ίδου: η επάρατος δεν χρειάζεται την τεχνογνωσία του Σύριζα για να μάθει τι είναι «ανοικτό κέντρο κράτησης» και «ανταποδοτικό όφελος». Αντιθέτως, η επάρατος ξέρει καλά τη διαχείριση του μεταναστευτικού, γιατί την έχει στήσει με τα χεράκια της. Αντιθέτως, στις αρχές του 2015, τρία χρόνια έπειτα από τη συνεδρίαση του Δήμου Ορεστίδος και δεκάδων άλλων δήμων, ήταν ο Σύριζα εκείνος που έπρεπε να περάσει το μήνυμα ότι «η πολιτική της κυβέρνησης είναι άλλη και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί συνέχεια (...)».

Κι όπως θυμόμαστε, εκείνο το μήνυμα τελικά ακούστηκε καμπάνα. Όπως καμπάνα ακούγεται και το σημερινό. Γιατί πρόκειται για μηνύματα, η διάδοση των οποίων συμφέρει τους πάντες.

1. Αναλυτικά για τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης Σύριζα, μπορεί να δει κανείς το «Η Καλή Κυρία από την Κόλαση: Ένας Χρόνος και τρεις Μήνες Εθνικοσοσιαλιστικής Μεταναστευτικής Πολιτικής», *Antifa* #51, 4/2016.

2. Η διατύπωση «διεκδικούμε την αλληλεγγύη» είναι της κυρίας Χριστοδουλοπούλου. Δες «Η Καλή Κυρία από την Κόλαση», ό. π..

3. Για το πώς η επικεφαλής του κλάδου αλλοδαπών της ΕΛ.ΑΣ, Ζαχαρούλα Τσιριγώτη, «οργάνωσε και συντόνισε την ταυτοποίηση 20.000 μεταναστών μέσα σε τρεις ημέρες», τον Αύγουστο του 2015, δες «Φουρτούνες στο Αιγαίο; Χαρά οι Καπετάνιοι!», *Antifa* #48, 10/2015.

4. Για το πώς οι μετανάστες περνούσαν τα Τέμπη περπατώντας, με αστυνομική συνοδεία και μηνιακή επιτήρηση, δες «Η Καλή Κυρία από την Κόλαση», ό. π..

5. Για τα γερμανικά προγράμματα επιμόρφωσης προσφύγων, δες «Το να Είσαι Πρόσφυγας δεν είναι Επάγγελμα: Το Ταξίδι της Εργατικής Δύναμης από τον Ευφράτη στο Ρήνο», *Antifa* #62, 10/2018.

6. Έχουμε κατά καιρούς αναφερθεί στα ευτράπελα αποτελέσματα αυτών των πολλαπλών χρηματοδοτήσεων. Δες τη σειρά κειμένων «Ο Κουβερτοβόλος» και «Διαγωνισμός για την Ασφαλέστερη χώρα του Κόσμου» στο antifascrpta.net > προηγούμενα ηλεκτρονικά speaking.

7. Τάνια Γεωργιοπούλου και Γιάννης Σουλιώτης, «Τι κρύβει η Αύξηση των Ροών στο Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 1/9/2019.

8. «Τελευταία ευκαιρία για τη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας: Ο εμπνευστής της, Γκέραλντ Κνάους,

μιλάει στην «Κ» για τις ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης και προτρέπει τη νυν να τρέξει τις διαδικασίες πριν μπει ο χειμώνας», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

9. Αριστοτελία Πελώνη, «Προσφυγικό: Προβληματισμός στο Υπουργικό Συμβούλιο», *Καθημερινή*, 1/10/2019.

10. Κωστής Παπαδιόχος, «Στις Αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής το Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

11. Στο ίδιο.

12. Γιάννης Σουλιώτης, «Ακινητοποίηση Σκαφών με Πρόσφυγες», *Καθημερινή*, 1/10/2019.

13. Κωστής Παπαδιόχος, «Στις Αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής το Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

14. «Ανοιχτά Κέντρα Κράτησης: Ακολουθα το Χρήμα και θα Καταλάβεις», *Antifa* #46, 5/2015.

15. Γιώργος Στάντζος, «Φοβάμαι τη Σπίθα που θα Ανάψει τη Φωτιά», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

16. Στο ίδιο.

17. Κωστής Παπαδιόχος, «Στις Αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής το Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

18. «Κάποιος να Συλλέξει τους Καρπούς και να Φυλάει τα Χωράφια: Εργασία και Εκμετάλλευση των Μεταναστών Εργατών στα Κέντρα Κράτησης και τις Δομές Φιλοξενίας», *Antifa* #66, 7/2019.

19. «Προσφυγικό: Σχεδιασμός για Σάμο και Χίο», *Καθημερινή*, 3/9/2019.

20. Τάνια Γεωργιοπούλου, «SOS για το μεταναστευτικό», *Καθημερινή*, 4/10/2019.

21. Τάνια Γεωργιοπούλου, «Επιτάχυνση του Ασύλου και Μετακινήσεις στην Ενδοχώρα», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

22. Ελληνική Δημοκρατία - Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, «Δελτίο Τύπου - Απάντηση σε Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του Σύριζα», <http://www.mopocp.gov.gr>, 30/9/2019. Προσέξτε ότι όταν «εισάγονται στην αγορά εργασίας», δεν ονομάζονται ούτε μετανάστες ούτε πρόσφυγες.

23. Γιάννης Σουλιώτης, «Μεταφορά 10.000 αιτούντων άσυλο στην ενδοχώρα», *Καθημερινή*, 27/9/2019.

24. Κωστής Παπαδιόχος, «Στις Αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής το Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 6/10/2019.

25. Ελληνική Δημοκρατία - Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, «Δελτίο Τύπου - Απάντηση σε Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του Σύριζα», <http://www.mopocp.gov.gr>, 30/9/2019.

26. Ελληνική Δημοκρατία, Νομός Καστοριάς, Δήμος Ορεστίδος, Γραφείο δημοτικού συμβουλίου, «Απόσπασμα από το υπ' αριθμ 7/2012 πρακτικό της κατεπείγουσας συνεδρίασης του Δ.Σ στις 2 Απριλίου 2012», ΑΔΑ: Β49ΞΩΞ7-3Δ4, diangeia.gov.gr [τελευταία πρόσβαση 12/10/2019].

